

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 33D/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9621200116
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9621200116.1

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., sudcov Mgr. Kristíny Babiakovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., prísediacich sudcov doc. JUDr. Mariána Gibu, PhD. a Mgr. Evy Kováčehovej, v disciplinárnom konaní vedenom na návrh ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti disciplinárne obvinenej: Mgr. O. T., narodennej dňa XX. S. XXXX, bytom C. Z. XXX, XXX XX C. Z., sudkyňi Okresného súdu T., pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na ústnom pojednávaní dňa 6. júla 2022 takto

rozhodol:

I.
Mgr. O. T.
narodená dňa XX. S. XXXX, bytom C. Z. XXX, XXX XX C. Z.,
sudkyňa Okresného súdu T.

sa podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)

u z n á v a v i n n o u , ž e

- 1) ako sudkyňa Okresného súdu T., v právnej veci žalobkyne O. S. proti žalovanému O. K., o zaplatenie 995,75 Eur s príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. 14C/231/2015, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci spôsobila zbytočné prieťahy tým, že po tom, ako jej bol predmetný spis pridelený dňa 21.9.2017, bola absolútne nečinná až do dňa 28.2.2020, keď vytýčila termín pojednávania na deň 18.6.2020, čím spôsobila prieťah v trvaní viac ako 29 mesiacov,
- 2) ako sudkyňa Okresného súdu T., v právnej veci žalobcu spoločnosti O. X D..C.. proti žalovanému N. O., o zaplatenie 2.404,09 Eur s príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. 14C/235/2015, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci spôsobila zbytočné prieťahy tým, že po tom, ako jej bol predložený spis dňa 14.2.2018 po právoplatnosti uznesenia č. k. 14C/235/2015-49 zo dňa 17.1.2018 o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom žalobcu, bola absolútne nečinná až do dňa 20.7.2020, keď vytýčila termín pojednávania na deň 8.9.2020, čím spôsobila prieťah v konaní v trvaní viac ako 29 mesiacov,
- 3) ako sudkyňa Okresného súdu T., v právnej veci žalobcu spoločnosti O. X D..C.. proti žalovanej S. J., o zaplatenie 1.101,37 Eur s príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. 14C/253/2015, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci spôsobila zbytočné prieťahy tým, že po tom, ako jej bol predložený spis dňa 31.7.2018 po právoplatnosti uznesenia č. k. 14C/253/2015-50 zo dňa 18.4.2018 o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom žalobcu, bola absolútne nečinná až do dňa 20.7.2020, keď vytýčila termín pojednávania na deň 8.9.2020, čím spôsobila prieťah v konaní v trvaní takmer 24 mesiacov,
- 4) ako sudkyňa Okresného súdu T., v právnej veci žalobcu spoločnosti H. P. I., O..I.. proti žalovanej T. J., o zaplatenie 1.889,65 Eur s príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. 14C/258/2015, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci spôsobila zbytočné prieťahy tým, že po tom, ako mala predmetný spis opätovne v

dispozícii od 7.11.2018, bola absolútne nečinná až do dňa 28.2.2020, keď vytýčila termín pojednávania na deň 16.4.2020, čím spôsobila prieťah v trvaní viac ako 17 mesiacov,

5) ako sudkyňa Okresného súdu T., v právnej veci žalobcu spoločnosti H. P. I., O..I.. proti žalovanému W. K., o zaplatenie 1.206,52 Eur s príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. 14C/267/2015, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci spôsobila zbytočné prieťahy tým, že po tom, ako jej bol predmetný spis opätovne pridelený dňa 21.9.2017, bola absolútne nečinná až do dňa 20.7.2020, keď vytýčila termín pojednávania na deň 22.9.2020, čím spôsobila prieťah v trvaní 34 mesiacov,

6) ako sudkyňa Okresného súdu T., v právnej veci žalobkyne S. Ď. proti žalovanému T. N., O..I.., o určenie neplatnosti právnych úkonov, vedenej pod sp. zn. 14C/299/2015, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci spôsobila zbytočné prieťahy tým, že po tom, ako mala predmetný spis opätovne v dispozícii dňa 10.10.2017, bola absolútne nečinná až do dňa 21.7.2020, keď uznesením č.k. 14C/299/2015-20 vyzvala žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe, čím spôsobila prieťah v trvaní viac ako 33 mesiacov,

t e d a

v bodoch 1 až 6 zavinene porušila svoju povinnosť podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov,

č í m s p á c h a l a

disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

z a t o s a j e j u k l a d á:

podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona č. zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, disciplinárne opatrenie - n a p o m e n u t i e.

II. Podľa § 38 ods. 2 DSP je disciplinárne obvinená Mgr. O. T. p o v i n n á nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania vo výške 120,- €, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Disciplinárny návrh

1. Návrhom zo dňa 16. augusta 2021, doručeným Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej ako „najvyšší správny súd“) dňa 16. augusta 2021, sa ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj ako „navrhovateľka“ alebo „ministerka spravodlivosti“) podľa zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon o sudcoch“) účinného do 30. novembra 2021 domáhala začatia disciplinárneho konania proti Mgr. O. T., sudkyňi Okresného súdu T. (ďalej aj ako „disciplinárne obvinená“).

2. Podľa navrhovateľky mala disciplinárne obvinená tým, že

1) „ako sudkyňa Okresného súdu T., v právnej veci žalobkyne O. S. proti žalovanému O. K., o zaplatenie 995,75 Eur s príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. 14C/231/2015, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci spôsobila zbytočné prieťahy tým, že po tom, ako jej bol predmetný spis pridelený dňa 21.9.2017, bola absolútne nečinná až do dňa 28.2.2020, keď vytýčila termín pojednávania na deň 18.6.2020, čím spôsobila prieťah v trvaní viac ako 29 mesiacov,

2) ako sudkyňa Okresného súdu T., v právnej veci žalobcu spoločnosti O. X D..C.. proti žalovanému N. O., o zaplatenie 2.404,09 Eur s príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. 14C/235/2015, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci spôsobila zbytočné prieťahy tým, že po tom, ako jej bol predložený spis dňa 14.2.2018

po právoplatnosti uznesenia č. k. 14C/235/2015-49 zo dňa 17.1.2018 o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom žalobcu, bola absolútne nečinná až do dňa 20.7.2020, keď vytýčila termín pojednávania na deň 8.9.2020, čím spôsobila prieťah v konaní v trvaní viac ako 29 mesiacov,

3) ako sudkyňa Okresného súdu T., v právnej veci žalobcu spoločnosti O. X D..C.. proti žalovanej S. J., o zaplataenie 1.101,37 Eur s príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. 14C/253/2015, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci spôsobila zbytočné prieťahy tým, že po tom, ako jej bol predložený spis dňa 31.7.2018 po právoplatnosti uznesenia č. k. 14C/253/2015-50 zo dňa 18.4.2018 o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom žalobcu, bola absolútne nečinná až do dňa 20.7.2020, keď vytýčila termín pojednávania na deň 8.9.2020, čím spôsobila prieťah v konaní v trvaní takmer 24 mesiacov,

4) ako sudkyňa Okresného súdu T., v právnej veci žalobcu spoločnosti H. P. I., O..I.. proti žalovanej T. J., o zaplataenie 1.889,65 Eur s príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. 14C/258/2015, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci spôsobila zbytočné prieťahy tým, že po tom, ako mala predmetný spis opätovne v dispozícii od 7.11.2018, bola absolútne nečinná až do dňa 28.2.2020, keď vytýčila termín pojednávania na deň 16.4.2020, čím spôsobila prieťah v trvaní viac ako 17 mesiacov,

5) ako sudkyňa Okresného súdu T., v právnej veci žalobcu spoločnosti H. P. I., O..I.. proti žalovanému W. K., o zaplataenie 1.206,52 Eur s príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. 14C/267/2015, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci spôsobila zbytočné prieťahy tým, že po tom, ako jej bol predmetný spis opätovne pridelený dňa 21.9.2017, bola absolútne nečinná až do dňa 20.7.2020, keď vytýčila termín pojednávania na deň 22.9.2020, čím spôsobila prieťah v trvaní 34 mesiacov,

6) ako sudkyňa Okresného súdu T., v právnej veci žalobkyne S. Ď. proti žalovanému T. N., O..I.., o určenie neplatnosti právnych úkonov, vedenej pod sp. zn. 14C/299/2015, z nedbanlivosti porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci spôsobila zbytočné prieťahy tým, že po tom, ako mala predmetný spis opätovne v dispozícii dňa 10.10.2017, bola absolútne nečinná až do dňa 21.7.2020, keď uznesením č.k. 14C/299/2015-20 vyzvala žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe, čím spôsobila prieťah v trvaní viac ako 33 mesiacov“

porušiť svoju povinnosť podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, podľa ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov, čím sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch. Navrhovateľka navrhla disciplinárne obvinenú uznať vinnou a uložiť jej disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b) zákona o sudcoch, a to zníženie funkčného platu o 20 % na obdobie 3 mesiacov.

3. Navrhovateľka podala disciplinárny návrh na základe požiadavky, ktorá vyplynula z pracovnej porady, ktorú ministerka spravodlivosti zvolala na deň 18. júna 2020 s predsedami krajských a okresných súdov, aby predložili prehľad súdnych spisov starších ako 5 rokov v agende „C“, „Cb“ „Co“ a „Cob“. Dňa 18. augusta 2020 bol elektronicky z Okresného súdu T. doručený Ministerstvu spravodlivosti prehľad súdnych spisov starších ako 5 rokov.

4. Navrhovateľka v návrhu poukázala v súlade s opisom skutku (bod 2) na priebeh v jednotlivých veciach, v ktorých sa disciplinárne obvinenej vytykali prieťahy v konaní, pričom doplnila, že v každej veci bol v rozhodnom období spisový materiál v dispozícii sudkyne, jedine ktorej zavinením tak nebol vo veci uskutočnený žiaden úkon.

5. Podľa názoru navrhovateľky vo veciach špecifikovaných v disciplinárnom návrhu sa nejedná o konania právne zložité, ale o veci, ktoré podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecného súdnictva. Podľa jej názoru musí byť postup sudcu efektívny a zameraný na rýchle, zákonné a spravodlivé rozhodnutie. Ak je rozhodovanie v zákonom určených či primeraných lehotách považované za súčasť práva na spravodlivý proces, nie je podľa jej názoru možné neodôvodnené prieťahy v konaní hodnotiť inak, ako zavinené porušenie povinností sudcu, ktorý si dlhodobo nesprávne organizuje svoju prácu. U disciplinárne stíhaného sudcu nemožno pozitívne hodnotiť jeho postup v práci, ak nevybavuje veci v poradí, v ktorom napadli, čím sa snaží účelovo vykazovať zvýšenú výkonnosť na úkor účastníkov konania najdlhšie prebiehajúcich konaní.

6. Podľa názoru navrhovateľky je neakceptovateľné, aby sudkyňa v uvedených prípadoch, bez relevantných a zákonom predpokladaných dôvodov spôsobila svojou nečinnosťou v jednotlivých veciach niekoľkoročné prieťahy. Poukázala na to, že predmetom disciplinárneho návrhu nie je ojedinelé porušenie povinnosti sudkyne konať v pridelených veciach bez zbytočných prieťahov, ale takéto porušenie povinnosti sa vyskytlo vo viacerých veciach. O takomto závere svedčí podľa nej aj to, že podpredsedníčka Okresného súdu T. podala voči disciplinárne obvinenej dňa 11. februára 2021 návrh na začatie disciplinárneho konania z dôvodu zavinených prieťahov v 11 konaniach. V oboch prípadoch ide

o nečinnosť v reštančných veciach z rokov 2014-2015, ktoré mali byť prioritné. Konajúca disciplinárne obvinená sudkyňa bola podľa nej nečinná aj v tých veciach, v ktorých sa strana sporu dopytovala na stav konania a žiadala o pokračovanie v konaní.

7. V ďalšej časti disciplinárneho návrhu poukázala aj na to, že pri vyvodzovaní disciplinárnej zodpovednosti prihliadla aj na tú skutočnosť, že na konci roku 2017 mala disciplinárne obvinená 571 reštančných vecí, na konci roku 2018 ich počet klesol na 432, na konci roku 2019 sa počet reštančných vecí znížil na 357 a v roku 2020 na 280. Z uvedeného je podľa navrhovateľky zrejmé, že sudkyňa sa venovala týmto veciam. Pokiaľ by mala sudkyňa za to, že počet vecí v jej senáte jej nedovoľuje vybavovať veci bez zbytočných prietahov, mala upozorniť predsedu súdu na takýto stav.

8. Z hľadiska zavinenia disciplinárne obvinenej navrhovateľka uviedla, že u sudkyne nejde o situáciu, keď ani pri vynaložení zvýšeného úsilia, by objektívne nebola schopná vybavovať potrebný počet vecí a súčasne vykonávať v nerozhodnutých veciach priebežné úkony, smerujúce k ich rozhodnutiu, preto z jej strany išlo o vedomú nebanlivosť.

9. Disciplinárne opatrenie navrhovateľka navrhla najmä z individuálno-preventívneho hľadiska. Pri navrhovaní jeho výšky prihliadla aj na to, že ide o porušenie povinnosti vo viacerých veciach, preto navrhla zníženie funkčného platu v hornej tretine zákonnej sadzby. Vzhľadom na závažnosť porušenej povinnosti podľa názoru navrhovateľky nebolo postačujúce uloženie napomenutia.

II.

Vyjadrenie disciplinárne obvinenej

10. Dňa 23. februára 2022 bolo disciplinárne obvinenej doručené upovedomenie o začatí disciplinárneho konania s možnosťou vyjadriť sa k návrhu. Disciplinárne obvinená svoje právo využila a dňa 25. marca 2022 doručila najvyššiemu správne súdu svoje vyjadrenie. Zároveň súdu oznámila, že na základe splnomocnenia zo dňa 21. marca 2022 bude v disciplinárnom konaní zastúpená obhajcom JUDr. Romanom Kvasnicom, advokátom z advokátskej kancelárie Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom: Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598.

11. Disciplinárne obvinená vyhlásila, že sa cíti vo všetkých bodoch nevinná a skutky, z ktorých je obvinená, nie sú disciplinárnym previnením, preto za ne nemôže niesť disciplinárnu zodpovednosť.

12. Uviedla, že podľa jej názoru nie je splnená zákonná podmienka zavinenia z nebanlivosti, teda takého konania sudcu podľa § 115 ods. 2 zákona o sudcoch, aby sudca vedel alebo vedieť mal, že môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraného dôvodu sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. V tejto súvislosti uviedla, že sudca, ktorý splnil svoju povinnosť upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí podľa vety za bodkočiarkou § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, nemôže naplniť svojím konaním definíciu konania sudcu z nebanlivosti, pretože nejde o sudcom zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu, keďže na základe upozornenia na neprimeraný počet pridelených vecí sa sudca už s primeraným dôvodom (z primeraného dôvodu) spolieha, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. Podľa jej názoru zákonodarca takto predpokladá zákonnú možnosť vzniku prietahov v konaní a túto situáciu rieši tak, že sudca má povinnosť upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí. Zákonodarca tak zároveň úzko spojil možnosť vzniku hrozby prietahov v konaní s riešením tejto situácie na strane sudcu tak, že sudca upozorní predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí. Existencia takého upozornenia má právny význam práve s pohľadom na ustanovenie § 115a ods. 2 zákona o sudcoch, pretože zakladá zákonom predpokladaný primeraný dôvod. Pretože disciplinárne obvinená splnila svoju oznamovaciu povinnosť opakovane a pravidelne na neprimeraný počet pridelených vecí poukazovala, bol tak podľa jej názoru založený primeraný dôvod, na základe ktorého sa mohla spoliehať, že také porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného zákonom (na konanie bez zbytočných prietahov) z nebanlivosti nespôsobí.

13. Ako dôkazy k vyššie uvedenému predložila svoje vyjadrenia pre predsedu súdu ku sťažnostiam na prietahy v konaní, ktorými upozornila na neprimeraný počet pridelených vecí a nemožnosť sudkyne stíhať vybavovanie vecí bez prietahov; zápisnice z porady sudcov okresného súdu T. v jednotlivých rokoch, ktoré majú preukazovať vedomosť vedenia súdu o neprimeranom počte pridelených a nevybavených vecí sudkyňou a zároveň objektívnu nemožnosť vybavovať veci bez prietahov, a tiež vynakladanie enormnej snahy sudkyne o znižovanie počtu nevybavených vecí, čo sa prejavilo postupne v počtoch za jednotlivé roky až po rok 2021. Vedenie súdu so sudkyňou tieto záležitosti priebežne riešilo v záujme dosiahnutia akceptovateľného stavu vecí.

14. Disciplinárne obvinená ďalej tvrdila, že mala taký počet a takých pridelených vecí z hľadiska obtiažnosti a povahy konania, ktoré objektívne znemožňovali, aby všetky pridelené veci mohla vybaviť

bez zbytočných prietáhov ani pri vynaložení zvýšeného úsilia, ktoré počas obdobia uvedeného pri jednotlivých skutkoch vynakladala. Objektívne nebola schopná vybavovať potrebný počet vecí a súčasne vykonávať v nerozhodnutých veciach priebežné úkony. V tejto súvislosti uviedla, že:

- rok 2015 bol „silným“ rokom hlavne v nápade do súdneho registra C, kedy do senátu 14C napadlo 584 vecí,
- v priebehu roka 2015 bola práceneschopná (ďalej aj ako “PN”) v trvaní 1 mesiaca, v nasledujúcom roku bola dvakrát PN v trvaní tiež takmer mesiac pri každej PN, a od 27. októbra 2016 musela disciplinárne obvinená sudkyňa nastúpiť na dlhodobú PN do 20. septembra 2017,
- po návrate z PN dňa 21. septembra 2017 jej boli znovu pridelené veci, ktoré sa medzičasom stali reštančné, pretože uplynul už rok od ich nápadu v roku 2015 a navyše aj veci od toho ešte staršie, ktoré boli reštančnými už v čase odchodu na PN,
- po prevzatí oddelenia v septembri 2017 tak boli takmer všetky C veci (okrem 10 vecí z celkového počtu 462) reštančné a boli tam veci podstatne staršie ako tie z roku 2015, a to veci od roku 1998, ktoré bolo potrebné prejednať a rozhodnúť skôr, pričom objektívne tento stav znemožňoval, aby bola činná vo všetkých veciach zároveň,
- okrem toho, bolo potrebné vybavovať veci aj z iných registrov, kde hlavne P veci sú vecami prednostnými,
- súdne oddelenie 14 je posledným oddelením, ktoré nebolo prerozdelené v zmysle zmeny zákonného sudcu s výnimkou obdobia jeho prerozdelenia počas PN, pričom všetky ostatné oddelenia sa už medzičasom prerozdělili medzi dvoch alebo až viacerých sudcov z dôvodu odchodu zákonného sudcu, čo tiež mení zostavu vecí v oddelení,
- v čase prerozdelenia spisov dňa 9. decembra 2016 počas PN disciplinárne obvinenej bolo v oddelení 14 - 586 vecí registra C a 189 vecí registra Csp. Po návrate z PN bolo disciplinárne obvinenej dňa 21. septembra 2017 znova prerozdelených 462 vecí registra C, z toho 10 vecí starých do jedného roka, 395 vecí od 1-3rokov, 25 vecí starších ako 3 roky a 32 vecí starších ako 5 rokov,
- priemerný stav vecí registra C v ostatných senátoch Okresného súdu T. v rovnakom období bol 252 vecí,
- spolu (veci C, Csp, Cpr, P, Pc, Ps) bolo dňa 21. septembra 2017 vrátených disciplinárne obvinenej 713 vecí, z toho bolo reštančných 580 vecí,
- priemerný stav v ostatných senátoch Okresného súdu T. v rovnakom období bol 607 vecí, z toho mali v priemere reštančné veci staré od 1-3 rokov 102 vecí a reštančných vecí nad 5 rokov 11 vecí,
- disciplinárne obvinená priebežne vybavovala a rozhodla veľké množstvo vecí, pričom využívala efektívne všetok svoj pracovný čas a pridelené pojednávacie dni tak, že viac vecí jeden sudca objektívne nemohol efektívne vybaviť,
- rozhodovanie sudkyne v senáte 14 v hlavných agendách v porovnaní s ostatnými senátmi Okresného súdu T., t.j. porovnanie počtu vybavených pridelených vecí za príslušný rok,
- uvádzané údaje preukazovali, že sudkyňa, okrem enormného počtu reštančných vecí, prejedнала a rozhodla aj vysoký počet ostatných vecí, pričom všetky boli rozhodnuté rozsudkom, okrem reštančných vecí venovala sudkyňa svoj pracovný čas efektívne aj ďalším veciam, v ktorých bolo potrebné rozhodnúť a vypracovať rozhodnutie.

15. Rovnako sa podľa disciplinárne obvinenej navrhovateľka v podanom návrhu žiadnym spôsobom nevyssporiadala s objektívnou situáciou v Slovenskej republike v súvislosti s nebezpečným ľudským ochorením COVID-19, ktorá objektívne bránila v riadnom výkone súdnictva po určitú dobu.

16. Na záver disciplinárne obvinená vzniesla námietku premlčania, v súvislosti s ktorou uviedla, že navrhovateľka opomenula aplikovať znenie ustanovenia § 120 ods. 4 zákona o sudcoch, v znení účinnom v čase podania návrhu (t.j. v znení účinnom do 30. novembra 2021), pretože lehota jeden rok neplynie až od momentu, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedela navrhovateľka, ale už od momentu, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel oprávnený orgán, a to akýkoľvek podľa ustanovenia § 120 ods. 2 zákona o sudcoch v znení do 30. novembra 2021. Oprávnený orgán, ktorým je aj predseda Okresného súdu T. (prípadne aj predseda Krajského súdu v T.), sa o obsahu rovnakého materiálu, teda o výsledkoch kontroly reštančných vecí Okresného súdu T., dozvedel skôr ako dňa 16. augusta 2020 (viac ako rok pred podaním návrhu navrhovateľky), a to najneskôr dňa 30. júla 2020.

III.

Konanie pred disciplinárnym senátom

17. V rámci predbežného šetrenia disciplinárny senát požiadal Okresný súd T. o zapožičanie spisov sp. zn. 14C/231/2015, sp. zn. 14C/235/2015, sp. zn. 14C/253/2015, sp. zn. 14C/258/2015, sp. zn.

14C/267/2015 a sp. zn. 14C/299/2015. Do súdneho spisu boli založené ročné štatistické výkazy disciplinárne obvinenej za roky 2017-2021. Z Okresného súdu T. boli vyžiadané tabuľky/zoznamy výkonov všetkých sudcov Okresného súdu T. vo veciach C, Cb, P, Csp, Cpr, Csr, Pc, Pu, PPOm, Er podľa jednotlivých mesiacov od septembra 2017 do decembra 2021 a zoznamy vybavených vecí disciplinárne obvinenej podľa jednotlivých rokov s uvedením spisových značiek za rok 2017 až 2021.

18. Dňa 2. mája 2022 bolo disciplinárnym súdom nariadené vo veci ústne pojednávanie, ktorého termín bol určený na 23. júna 2022 o 11:00 hod. Upovedomenie o ústnom pojednávaní bolo disciplinárne obvinenej doručené dňa 11. mája 2022, navrhovateľke a obhajcovi dňa 10. mája 2022, predsedovi Súdnej rady Slovenskej republiky dňa 10. mája 2022 a predsedovi Okresného súdu T. dňa 11. mája 2022.

19. Disciplinárny súd v prvom rade skúmal, či návrh spĺňa predpoklady pre vecné prejednanie. Dospel k záveru, že návrh bol podaný oprávnenou osobou, obsahuje stanovené náležitosti a vo vzťahu k skutku vymedzenom v skutkovej vete návrhu bol podaný v lehote podľa § 120 ods. 4 zákona o sudcoch účinného do 30. novembra 2021.

IV. Ústne pojednávanie vo veci, dokazovanie a záverečné reči

20. Ústne pojednávanie sa vo veci uskutočnilo dňa 23. júna 2022 o 11:00 hod., ktorého sa zúčastnila zástupkyňa navrhovateľky, disciplinárne obvinená a jej obhajca. Predsedníčka senátu zistila, že neexistujú žiadne právne prekážky riadneho ústneho pojednávania vo veci.

21. Navrhovateľka na ústnom pojednávaní vo svojej úvodnej reči zotrvala na podanom návrhu, ako bol najvyššiemu správne súdu doručený.

22. Obhajca disciplinárne obvinenej v stanovisku k disciplinárnemu návrhu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava písomného vyjadrenia k disciplinárnemu návrhu. Zdôraznil, že skutky, z ktorých je sudkyňa disciplinárne obvinená nie sú disciplinárnym previnením, lebo nie je splnená zákonná podmienka porušenia povinnosti z nedbanlivosti, a to tak, že by sa sudkyňa bez primeraného dôvodu spoliehala, že porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. V senáte 14 sudkyne ide podľa jeho názoru o prípad kolízie povinností z dôvodu veľkého množstva vecí, o ktorých právna doktrína hovorí, že ich nemožno plniť zároveň. Stav oddelenia po návrate z PN dňa 21. septembra 2017 bol 713 vecí, z toho reštančných 580 vecí, ale priemerný stav ostatných senátov Okresného súdu T. v rovnakom období bol len 607 vecí, z toho reštančných od 1 do 3 rokov 102 a nad 5 rokov 11 vecí v priemere. Tento stav sa disciplinárne obvinenej darilo znižovať, keď v oddelení C bol stav vecí k 21. septembru 2017 - 462, k 1. januáru 2018 - 427, k 1. januáru 2019 - 313, k 1. januáru 2020 - 248 a k 1. januáru 2021 - 192 vecí, pričom v ostatných veciach sa taktiež darilo vybavovať vecí tak, že sa znižoval počet nevybavených vecí.

23. Poukázal na to, že disciplinárne obvinená riadne pracovala, vždy využívala na prácu svoje obidva pridelené pojednávacie dni, ku ktorým si pridávala tretí pojednávajúcí deň, keď v priemere pojednávala až 7 vecí na pojednávacie deň. Okrem toho poukázal na to, že sudkyňa v každom roku od 2005-2021, oboznámila predsedu súdu o tom, že vzhľadom na počet pridelených vecí nie je možné priebežne konať vo všetkých veciach, o čom predložil súdu listinné dôkazy (Rozvrh práce Okresného súdu T. na rok 2021 s dodatkami, Zápisnica z prerokovania nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 23. apríla 2019, Zápisnica z prerokovania nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 19. júla 2018, Zápisnica z prerokovania nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 13. novembra 2018, odňatie práce v domácom prostredí zo dňa 16. júna 2008, žiadosť o prerozdelenie vecí zo dňa 17. marca 2005, stanovisko ku spôsobu zabezpečenia rovnomernej zaťažnosti sudcov Okresného súdu T. zo dňa 17. marca 2005, námietky proti pridelovaniu vecí zo dňa 21. marca 2006, námietky proti dodatku č. 25 k rozvrhu práce Okresného súdu T. na rok 2006 zo dňa 8. decembra 2006, námietky proti dodatku č. 3 k rozvrhu práce Okresného súdu T. na rok 2007 zo dňa 24. januára 2007, námietky proti pridelovaniu vecí zo dňa 28. februára 2007, pripomienky k dodatku č. 17 k rozvrhu práce Okresného súdu T. na rok 2007 zo dňa 29. novembra 2007, pripomienky k dodatku č. 17 k rozvrhu práce Okresného súdu T. na rok 2007 zo dňa 5 decembra 2007, upozornenie na nemožnosť prejednanie vecí bez zbytočných prietahov zo dňa 13. júna 2008, upozornenie na nemožnosť prejednanie vecí bez zbytočných prietahov zo dňa 16. marca 2011, Upozornenie zo dňa 17. októbra 2013).

24. Doplnil, že disciplinárny návrh podaný ministerkou bol podľa jeho názoru podaný oneskorene viac ako po jednom roku, odkedy sa oprávnený orgán dozvedel o okolnostiach, ktoré sa sudkyňi kladú za vinu, preto nesúhlasil s tým, že súd konštatoval, že nie sú dôvody na zastavenie konania. Každá z oprávnených osôb podľa neho nemôže mať svoju vlastnú jednoročnú lehotu, pretože by mohlo dôjsť k materiálnemu obchádzaniu jednoročnej subjektívnej lehoty. Taktiež poukázal na § 13 ods. 3 vetu za

bodkočiarkou DSP a bol toho názoru, že z dôvodu iného disciplinárneho konania je dôvod na spoločné konanie.

25. Na záver uviedol, že sudkyňa mala taký počet a takých pridelených vecí aj z hľadiska obtiažnosti a povahy konania, ktoré objektívne znemožňovali, aby všetky pridelené veci mohla vybaviť bez zbytočných prietahov. Poukázal tiež na to, že sudkyňa riadne pracovala a znižovala počet nevybavených vecí, čo bolo možné len vďaka tomu, že sudkyňa vynakladala dlhodobo zvýšené pracovné úsilie, a to aj na základe opatrení na zvýšenie výkonnosti sudkyne, ktoré boli predsedom okresného súdu prijaté, ako sú rozhovory so sudkyňou, pravidelné pracovné porady a tiež odňatie práce z domu.

26. Disciplinárne obvinená uviedla, že na nepriaznivý stav v senáte a na nerovnomernú zaťaženosť v porovnaní s ostatnými sudcami upozorňovala vedenie súdu už do roku 2005. V roku 2002 jej boli pridelené spisy po sudcovi, ktorý odišiel a ktoré napadli od roku 1987 až 2002. V porovnaní s novými sudcami, ktorí na súd prichádzali, a ktorým boli pridelené veci len z nového nápadu, jej boli prerozdelené spisy po starých sudcoch. Stav vecí v senáte k septembru 2017 je podľa jej názoru stav, ktorý vznikol za predchádzajúce roky, kedy opakovane poukazovala na nerovnomerné zaťažovanie v porovnaní s ostatnými sudcami. Za obzvlášť ťažký považovala rok 2006, kedy do senátu dostala aj polovicu nápadu v P agende (mesačne 40-45 vecí), čo je prednostná agenda a veci C agendy sa tak stali reštančnými. Po návrate z PN v roku 2017 prevzala späť spisy, ktoré boli síce v dôsledku PN prerozdelené ostatným sudcom, ale títo v nich nekonali, preto prevzala 452 reštančných vecí, z nich boli staršie ako 1-3 roky v počte 395 a 32 vecí bolo starších ako 5 rokov.

27. Zdôraznila, že v porovnaní s ostatnými sudcami bola niekoľko rokov neprimerane zaťažená, nemohla vybavovať veci bez prietahov. Od septembra 2014 písomné upozornenia nepodávala, myslela si, že vedenie súdu o stave v jej oddelení malo vedomosť, ktorý sa na každej pracovnej porade preberal. Až od 1. januára 2021 do 19. októbra 2021 došlo k zastaveniu nápadu C vecí do jej oddelenia.

28. Na otázku členky senátu, aký kľúč si zvolila pri vybavovaní vecí v agende 14C, disciplinárne obvinená uviedla, že prioritne vybavovala P agendu, určovala úkony v najstarších veciach a potom vo veciach, kde boli sťažnosti. Na ďalšiu otázku, prečo od roku 2014 nepodávala upozornenia predsedovi súdu, uviedla, že sa predchádzajúce upozornenia neriešili, zostali bez odozvy a následkom týchto upozornení jej bola odňatá aj práca v domácom prostredí, čo považovala za postih, a preto čas na písanie upozornení využila na inú prácu.

29. Na otázku, aby po nahliadnutí do zoznamu rozhodnutých vecí za rok 2019 konkretizovala, akým kľúčom zvolila rozhodované veci, sudkyňa uviedla, že prioritne musela rozhodovať veci, kde boli neodkladné opatrenia, potom rozhodovala veci, kde boli sťažnosti a veci, ktoré neznesli odklad, ako ujma na zdraví a náhrada škody v dôsledku úmrtia v nemocnici.

30. Najvyšší správny súd vykonal prečítaním, resp. prečítaním ich podstatného obsahu na ústnom pojednávaní nasledujúce listiny ako dôkazy v súlade s § 253 ods. 2 v spojení s § 269 Trestného poriadku (§ 4 DSP):

- spis Okresného súdu T. sp. zn. 14C/231/2015 - Potvrdenie o pridelení veci disciplinárne obvinenej (č.l. 33), Vytýčenie pojednávania zo dňa 4.3.2020 (č.l. 35),
- spis Okresného súdu T. sp. zn. 14C/235/2015 - Pokyn na odoslanie uznesenia o pokračovaní v konaní zo dňa 17.1.2018 (č.l. 50), Vytýčenie pojednávania zo dňa 20.7.2020 (č.l. 59),
- výpis z registra k sp. zn. 14C/235/2015 (príloha k disciplinárnemu návrhu),
- spis Okresného súdu T. sp. zn. 14C/253/2015 - Pokyn na odoslanie uznesenia o pokračovaní v konaní zo dňa 18.4.2018 (č.l. 52), Vytýčenie pojednávania zo dňa 20.7.2020 (č.l. 60),
- výpis z registra k sp. zn. 14C/253/2015 o predložení spisu disciplinárne obvinenej dňa 31.7.2018 (príloha k disciplinárnemu návrhu),
- spis Okresného súdu T. sp. zn. 14C/258/2015 - Potvrdenie o pridelení veci disciplinárne obvinenej dňa 21.9.2017 (č.l. 40b), Vytýčenie pojednávania zo dňa 28.2.2020 (č.l. 42),
- spis Okresného súdu T. sp. zn. 14C/267/2015 - Potvrdenie o pridelení veci disciplinárne obvinenej dňa 21.9.2017 (č.l. 57), Vytýčenie pojednávania zo dňa 20.7.2020 (č.l. 62),
- spis Okresného súdu T. sp. zn. 14C/299/2015 - Potvrdenie o pridelení veci disciplinárne obvinenej dňa 21.9.2017 (č.l. 19b), Vytýčenie pojednávania zo dňa 21.7.2020 (č.l. 21),
- upozornenie disciplinárne obvinenej zo dňa 5.9.2014 (č.l. 62 disc. spisu),
- žiadosť o zabezpečenie rovnomernej zaťažnosti sudcov zo dňa 5.9.2014,
- opatrenie predsedu Okresného súdu T. č. 1SprO/541/2016 zo dňa 1.12.2016,
- opatrenie predsedu Okresného súdu T. č. 1SprO/154/2020 zo dňa 21.8.2020,
- štatistické výkazy disciplinárne obvinenej za roky 2017 -2021,

- zoznamy rozhodnutých vecí za roky 2017-2021 v oddelení 14 C,
- výkazy sudcov z ostatných oddelení Okresného súdu T. za roky 2017-2021.

31. Na otázku členky senátu, či sa disciplinárne obvinená chce vyjadriť k štatistickým výkazom a k zoznamu rozhodnutých vecí za roky 2017-2021, ktoré najvyšší správny súd zabezpečil ako listinné dôkazy na súdne pojednávanie, sudkyňa uviedla, že rozhodovala veci, ktoré bolo možné rozhodnúť verejným vyhlásením rozhodnutia, lebo bolo obdobie ochorenia Covid-19, ako aj spotrebiteľské veci, vzhľadom na situáciu, ktorá bola aj v justícii. Uviedla, že k výkazom sudcov z ostatných oddelení okresného súdu sa už vyjadrila v rámci svojho prednesu na pojednávaní. Obhajca k predloženým listinám pripomienky nemal, avšak považoval za potrebné zdôrazniť, že navrhli vykonať dokazovanie zabezpečením výkazov sudcov za roky 2017 - 2021 z dôvodu, aby sa s nimi disciplinárny senát oboznámil. Obhajca hlasným čítaním ďalej oboznámil obsah vyjadrenia sudkyne 1SprV 811/2018 zo dňa 13. decembra 2018 (č.l. 125), v ktorom sudkyňa oznamovala súdu svoju neprimeranú zaťaženosť aj v roku 2017 a zdôrazňovala postup starých vecí, t.j. postupnosť rozhodovania pridelených vecí. Tiež oboznámil zápisnicu z pracovnej porady predsedu Krajského súdu v T. z 20. januára 2020 (č.l. 115), z ktorého vyplýva, že sudkyňa priebežne vybavuje pridelené veci. Navrhovateľka a disciplinárne obvinená sa k ostatným vykonaným listinám nevyjadrili, právo na nahliadnutie do vykonávaných listín v priebehu ústneho pojednávania nevyužili.

32. Vo svojej záverečnej reči zástupca navrhovateľky uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za to, že postupom a nečinnosťou sudkyne došlo k zbytočným prieťahom v konaniach bližšie špecifikovaných v disciplinárnom návrhu. Navrhol, aby bola uznaná za vinnú a bolo jej uložené disciplinárne opatrenie zníženie funkčného platu o 20 % na obdobie 3 mesiacov.

33. Obhajca disciplinárne obvinenej v záverečnej reči poukázal na to, že nešlo o veci, v ktorých by sudkyňa nevykonala absolútne žiadny úkon, ako sa jej kladie za vinu a tiež na to, že bolo preukázané, že sudkyňa bola nadmerne zaťažená neprimeraným počtom vecí, ktoré sa objektívne nedali rozhodnúť bez prieťahu v konaní. Preto podľa neho ide o prípad kolízie povinností sudcu, v ktorom sa nemôže sudca dopustiť disciplinárneho previnenia, pretože sudca vybavuje také množstvo vecí, ktoré v tomto prípade znemožňovalo vybaviť všetky veci bez prieťahu. Navrhol, aby disciplinárny senát disciplinárne obvinenú sudkyňu oslobodil v zmysle § 34 ods. 2 písm. b) DSP.

34. Disciplinárne obvinená sudkyňa právom záverečnej reči a právom posledného slova uviedla, že tieto nevyužíva, lebo tu už bolo povedané všetko.

V.

Skutkové zistenia a právne posúdenie veci disciplinárnym senátom

35. Predmetom konania vo veci bol disciplinárny návrh ministerky spravodlivosti koncipovaný na tom skutkovom základe, že disciplinárne obvinená sa mala dopustiť disciplinárneho previnenia tým, že v šiestich veciach spôsobila zbytočné prieťahy v podobe absolútnej nečinnosti v trvaní od 17 do 34 mesiacov.

36. Sporným medzi navrhovateľkou a disciplinárne obvinenou bolo, či za danú nečinnosť možno disciplinárne obvinenej, vzhľadom na jej zaťaženosť, pripísať zavinenie, a teda túto nečinnosť považovať za disciplinárne previnenie. Disciplinárne obvinená tiež vzniesla námietku oneskoreného podania disciplinárneho návrhu a poukázala na povinnosť vykonania spoločného konania z dôvodu iného disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenej.

V.A K včasnosti disciplinárneho návrhu

37. V zmysle § 120 ods. 2 zákona o sudcoch účinného do 30. novembra 2021 bol návrh na začatie disciplinárneho konania oprávnený podať

- a) minister,
- b) predseda súdnej rady,
- c) verejný ochranca práv,
- d) predseda krajského súdu aj proti sudcovi okresného súdu v jeho obvode a hosťujúcemu sudcovi vykonávajúcemu funkciu sudcu na určenom okresnom súde v jeho obvode,
- e) predseda súdu proti sudcovi príslušného súdu a hosťujúcemu sudcovi vykonávajúcemu funkciu sudcu na príslušnom súde, a to aj po skončení výkonu funkcie sudcu ako hosťujúceho sudcu na tomto súde,
- f) sudcovská rada proti sudcovi príslušného súdu vrátane predsedu tohto súdu a hosťujúcemu sudcovi vykonávajúcemu funkciu sudcu na príslušnom súde, a to aj po skončení výkonu funkcie sudcu ako hosťujúceho sudcu na tomto súde.

38. Disciplinárny návrh bolo možné podať do jedného roka odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do troch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, najneskôr do piatich rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia (§ 120 ods. 4 zákona o sudcoch účinného do 30. novembra 2021).

39. Disciplinárne obvinená vo svojom vyjadrení, ako aj na pojednávaní prostredníctvom svojho obhajcu tvrdila, že lehota na podanie disciplinárneho návrhu neplynie až od momentu, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedela navrhovateľka, ale už od momentu, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel oprávnený orgán, a to ktorýkoľvek podľa ustanovenia § 120 ods. 2 zákona o sudcoch v znení do 30. novembra 2021.

40. V súvislosti s plynutím subjektívnej lehoty najvyšší správny súd uvádza, že jej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, keď sa oprávnený subjekt dozvedel o konaní, pre ktoré sa rozhodol disciplinárne konanie začať, prípadne od okamihu, kedy mu informácie o tomto konaní boli predložené (dostali sa do jeho sféry) v takej forme, že mohol toto konanie bez pochybností identifikovať (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 2. júna 2022, sp. zn. 33D/23/2021). Vzhľadom na prekluzívnu povahu tejto lehoty, určenie začiatku jej plynutia je potrebné interpretovať rigorózne.

41. Podľa najvyššieho správneho súdu zákon o sudcoch úpravou, ktorou oprávnenie na podanie disciplinárneho návrhu dáva viacerým subjektom a následne s plynutím subjektívnej lehoty na podanie návrhu spája okamih, „keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení“, jednoznačne každému oprávnenému subjektu stanovuje subjektívnu lehotu na podanie disciplinárneho návrhu zvlášť. Ak by súd prijal právny názor disciplinárne obvinenej o jednom okamihu začatia plynutia subjektívnej lehoty, v takom prípade by zákonom stanovená rôznorodosť oprávnených subjektov nemala žiadne odôvodnenie, dokonca by bola v súvislosti s plynutím subjektívnej lehoty nekontrolovateľná (subjekty o sebe navzájom nemajú vedomosť) a jej dodržanie by nemohol najvyšší správny súd vierohodne skúmať.

42. Najvyšší správny súd v súlade s vyššie uvedeným mal preto za preukázané, že navrhovateľka sa o skutkoch, pre ktoré podala disciplinárny návrh, dozvedela dňa 18. augusta 2020 na základe prehľadu súdnych spisov, ktorý bol Ministerstvu spravodlivosti SR doručený z Okresného súdu T.. Prípadný iný moment, kedy sa mohla navrhovateľka dozvedieť o disciplinárnom previnení nebol účastníkmi komunikovaný a o takom ani najvyšší správny súd nemal vedomosť. Z toho dôvodu, ak navrhovateľka podala návrh dňa 16. augusta 2021, dodržala tak jednoročnú subjektívnu lehotu na podanie disciplinárneho návrhu podľa § 120 ods. 4 zákona o sudcoch účinného do 30. novembra 2021, ktorá plynie každému oprávnenému subjektu zvlášť.

43. Najvyšší správny súd v prejednávanej veci tiež konštatoval, že objektívna lehota na podanie návrhu bola dodržaná (návrh bol podaný dňa 16. augusta 2021), keďže vytýkané prietahy v konaní boli najskôr ukončené dňa 28. februára 2020 (trvajúce disciplinárne previnenie).

V.B K spoločnému konaniu

44. V zmysle § 13 ods. 3 druhá veta DSP, ak podajú disciplinárny návrh proti tomu istému disciplinárne obvinenému pre ten istý skutok viacerí navrhovatelia, disciplinárne konanie sa začína na návrh, ktorý bol doručený ako prvý v poradí; o všetkých disciplinárnych návrhoch disciplinárny senát, ktorému bol pridelený v poradí prvý disciplinárny návrh, vykoná spoločné konanie, pričom každý navrhovateľ koná samostatne.

45. Najvyšší správny súd v súvislosti so spoločným konaním v disciplinárnych veciach uvádza, že toto vykonáva disciplinárny súd zo zákona iba v takom prípade, ak ide o konanie pre ten istý skutok. V každom inom prípade môže na základe vlastného uváženia vykonať disciplinárny súd spoločné konanie na základe podmienok stanovených v § 18 Trestného poriadku v spojení s § 4 DSP (napr. v prípade rôznych disciplinárnych previnení toho istého disciplinárne obvineného).

46. Ak obhajca disciplinárne obvinenej na pojednávaní uvádzal, že v zmysle § 13 ods. 3 DSP je podľa jeho názoru dôvod na spoločné konanie vzhľadom na iné prebiehajúce disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenej, platilo by to iba v prípade, že by išlo o ten istý skutok. Najvyšší správny súd si bol v čase pojednávania vedomý prebiehajúceho disciplinárneho konania pod sp.zn. 32D/17/2021, ktoré sa ale týka iných skutkov disciplinárne obvinenej. Z toho dôvodu najvyšší správny súd uzatvára, že neexistoval zákonný dôvod na spoločné konanie podľa § 13 ods. 3 DSP a ani nevidel dôvod na spoločné konanie podľa § 18 Trestného poriadku, z toho dôvodu rozhodol o skutkoch, ktoré sú disciplinárne obvinenej kladené za vinu v prejednávanej veci, v samostatnom konaní a samostatným rozhodnutím.

V. C K právnemu posúdeniu skutku

47. Podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov. Pre priebeh občianskeho súdneho konania je táto povinnosť vyjadrená v čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

48. Disciplinárny senát dospel k názoru, že disciplinárne obvinená svojím nekonaním ako zákonná sudkyňa vo veciach sp. zn. 14C/231/2015, sp. zn. 14C/235/2015, sp. zn. 14C/253/2015, sp. zn. 14C/258/2015, sp. zn. 14C/267/2015 a sp. zn. 14C/299/2015 tieto svoje povinnosti porušila.

49. Predtým, ako disciplinárny senát posúdil prieťahy v konkrétnych konaniach, ustálil východiská, ktorými sa riadil. Hodnotenie nečinnosti sudcu je závislé na mnohých individuálnych okolnostiach, ako je napr. celkové množstvo nevybavených vecí sudcu ovplyvňujúce jeho schopnosť a možnosť s vecami priebežne a bez prieťahov pracovať, pracovné zázemie a podmienky včítane organizácie práce podľa rozvrhu práce, druhu a zložitosti agendy, rozhodovací stupeň, správanie účastníkov konania, význam vecí a pod.

50. V súvislosti s prístupom k posúdeniu subjektívnej stránky disciplinárneho previnenia sudcu za prieťahy v konaní poukazuje disciplinárny senát na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 31D/9/2021 zo dňa 3. mája 2022, podľa ktorého „Podľa § 122 ods. 1 Trestného zákona (v spojení s § 150 zákona č. 385/2000 Z. z.) sa konaním rozumie aj opomenutie takého konania, na ktoré bol páchatel podľa okolností a svojich pomerov povinný. Judikatúra k citovanému ustanoveniu sa sústredila na posúdenie otázky, čím ma byť založená povinnosť konať, a napospol dospela k záveru, že má ísť o povinnosť právnu alebo aspoň povinnosť podobnej právnej sily (porov. rozsudok Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 5 Tz 2/87, judikát R 7/1988, rozsudok Najvyššieho súdu SSR sp. zn. 5 Tz 81/76, judikát R 25/1977). Trestnoprávne (a aj disciplinárnoprávne) relevantné môže byť nekonanie len za predpokladu, že existuje aspoň vo všeobecnosti takáto povinnosť, ktorá zaťažuje aj páchatela. Judikatúra sa však podrobnejšie nezaoberala výkladom pojmov „podľa okolností a svojich pomerov“. Tieto pojmy sú pojmami, ktoré individualizujú rozsah a obsah povinnosti, aká zaťažuje konkrétneho páchatela v konkrétnej situácii. Inak povedané, aby sa nekonanie stalo konaním v zmysle § 122 ods. 12 Tr. zák., je nevyhnutné, aby sa páchatel, ktorý vo všeobecnosti má určitú povinnosť, ocitol v takých konkrétnych okolnostiach, že na základe tejto povinnosti musí niečo konkrétne vykonať na ochranu záujmu chráneného príslušným trestným alebo disciplinárnym predpisom. (...) Osobitnú podmnožinu problematiky, či nekonanie predstavuje porušenie konkrétnej povinnosti konať na ochranu príslušnému chráneného záujmu, predstavujú situácie, v ktorých by konajúci mal mať viacero takýchto konkrétnych povinností súčasne, avšak nemôže takto konať, pretože to z rôznych dôvodov nie je možné. Doktrína v tejto súvislosti hovorí o tzv. kolízii povinností, o ktorú ide, ak by konajúci mal súčasne splniť aspoň dve povinnosti, ale môže splniť len jednu z nich za cenu toho, že druhú nesplní [porov. napr. Erb, V., Schäfer, J. (eds.): Münchener Kommentar zum StGB. 4. vydanie, 2020, marg. č. 251 a nasl.]“

51. Úlohou disciplinárneho senátu preto bolo pri zavinení sudcu v súvislosti s prieťahmi v konaní skúmať, či bol vzhľadom na počet pridelených vecí schopný vo veciach, v ktorých mu boli prieťahy vytýkané, naplniť povinnosť podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, pričom je potrebné zohľadniť kolíziu povinností, ktorá vzniká pri nadmernom počte pridelených vecí. Toto je možné len v prípade posúdenia konkrétnej situácie sudcu pri zohľadnení všeobecných východísk.

52. Ako všeobecné východisko považoval disciplinárny senát povinnosť sudcu prednostne konať najmä (i) vo veciach, v ktorých zákon stanovil presnú lehotu, (ii) vo veciach týkajúcich sa maloletých detí a tiež (iii) vo veciach, na ktorých ukončení je vyšší verejný záujem, napr. z dôvodu dĺžky konania a intenzívneho zásahu do práv účastníkov. Konečné rozhodnutie sudcu o tom, aké úkony a v akých veciach bude vybavovať najskôr, je tak výsledkom váženía všetkých týchto kritérií. Práve okolnosť, či sudca má alebo nemá v určitom konkrétnom období pridelené tieto tzv. prednostné veci, predstavuje okolnosti vo vyššie uvedenom zmysle, ktoré sú podstatné pre posúdenie jeho nečinnosti v určitej veci ako konania v zmysle § 122 ods. 1 Trestného zákona. Ak mu takéto povinnosti bránili v konaní v určitej veci do tej miery, že v nej s ohľadom na svoj pracovný čas (§ 39 zákona o sudcoch) alebo hranice pracovného nasadenia, ktoré od sudcu možno vyžadovať, konať nemohol, potom nebol povinný v tejto veci konať „s ohľadom na okolnosti“ podľa § 122 ods. 1 Trestného zákona a takéto jeho nekonanie nemožno považovať za disciplinárnoprávne relevantné konanie. Takýmto nekonaním tak sudca neporuší svoju povinnosť podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, takže ním nespácha ani disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch.

53. V súvislosti s prioritou konania v reštančných veciach (vo veciach starších ako jeden rok) disciplinárny senát uvádza, že tá vyplýva z toho, že čím je konanie dlhšie, tým viac zasahuje do základných práv účastníkov, čomu preto musí zodpovedať aj povinnosť sudcu venovať dlhotrvajúcim

konaniam zvýšenú pozornosť. Reštančné veci je preto spravidla potrebné uprednostniť pred inými vecami, ktoré nemajú žiadnu prioritu. Zároveň platí, že sudca je povinný v záujme ochrany práv účastníkov konania v prípade veľkého počtu reštančných vecí, ktoré nemožno považovať za prednostné z iného dôvodu ako dĺžky ich konania, uprednostniť veci staršie pred vecami obdobne skutkovo a právne obtiažnymi, ktoré na súd napadli neskôr.

54. V súlade s takto nastavenými všeobecnými východiskami následne disciplinárny senát zohľadňoval konkrétne okolnosti vecí, v ktorých sa disciplinárne obvinenej kladú za vinu prieťahy v konaní a konkrétnu situáciu disciplinárne obvinenej.

55. Disciplinárny senát mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že disciplinárne obvinenej bolo dňa 21. septembra 2017 pridelených 462 vecí registra C, pričom 452 bolo starších ako 1 rok, z toho bolo 395 vecí starých 1 - 3 roky, 25 vecí starých 3 - 5 rokov a 32 vecí bolo starých nad 5 rokov. Celkovo jej po návrate z dlhodobej PN bolo prerozdelených 713 vecí, z čoho bolo reštančných 580. Situácia v oddelení disciplinárne obvinenej po jej návrate z PN bola preto podľa disciplinárneho senátu veľmi zložitá, keď už pri prebratí vecí mala 580 vecí reštančných. Vzhľadom na túto skutočnosť (veľké množstvo reštančných vecí prebratých v jeden deň) je zrejmé, že disciplinárne obvinená nemohla vo všetkých týchto veciach, ktoré je inak už len z dôvodu dĺžky ich konania potrebné považovať za prednostné, konať vo všetkých naraz a vo všetkých týchto veciach vykonať hneď úkony tak, aby v nich nedochádzalo k prieťahom v konaní.

56. V tejto situácii bolo podľa disciplinárneho senátu povinnosťou disciplinárne obvinenej pri rozhodovaní sa, v ktorej veci vykonať úkony, prihliadať na iné dôvody prednosti konania, ako je napr. konanie vo veciach, v ktorých je stanovená lehota, ako aj vo veciach týkajúcich sa maloletých detí, a v týchto konať. Uvedenou povinnosťou sa v zmysle do spisu založených štatistických výkazov disciplinárne obvinenej za roky 2017 - 2021, ako aj zoznamov rozhodnutých vecí za roky 2017 - 2021 v oddelení 14C disciplinárne obvinená riadila, keď tieto veci vybavovala prednostne a vo veciach, ktoré sú prednostné z dôvodu ich predmetu konania, jej ani nie sú prieťahy v konaní vytýkané.

57. Vzhľadom na uvedený záver, keď disciplinárne obvinená v rozhodnom období (od 21. septembra 2017 až do podania disciplinárneho návrhu) správne vyhodnocovala dôvody prednosti vecí z dôvodu ich predmetu konania, disciplinárny senát v súlade s vyššie nastavenými východiskami pristúpil k posúdeniu, či disciplinárne obvinená v reštančných veciach obdobne skutkovo a právne obtiažnych neuprednostňovala novšie veci pred staršími. Uvedené vyhodnotenie mohol disciplinárny senát vykonať len za rozhodné obdobie, teda nemohol brať do úvahy obdobie pred dlhodobou PN disciplinárne obvinenej, na ktoré disciplinárne obvinená opakovane poukazovala, a to z dôvodu, že jedine v rozhodnom období je možné zohľadniť kolíziu povinností, ktorá vzniká pri nadmernom počte pridelených vecí. Tiež za irelevantnú považoval argumentáciu disciplinárne obvinenej, keď za objektívnu príčinu prieťahov v konaní považovala aj pandémiu ochorenia Covid-19, ktorej začiatok možno datovať až od marca 2020 (rozhodné obdobie vytýkaných prieťahov v konaní trvalo už od 21. septembra 2017). Aj keby na túto skutočnosť disciplinárny senát prihliadal, nemalo by to žiaden vplyv na naplnenie znakov skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia.

58. Prieťahy, ktoré disciplinárne obvinenej vytýkala navrhovateľka, sa týkali šiestich vecí agendy C, ktoré na súd napadli v roku 2014 alebo 2015 (sp. zn. 14C/231/2015 dňa 18. mája 2015, sp. zn. 14C/235/2015 dňa 15. decembra 2014, sp. zn. 14C/253/2015 dňa 8. decembra 2014, sp. zn. 14C/258/2015 dňa 2. júna 2015, sp. zn. 14C/267/2015 dňa 17. decembra 2014, sp. zn. 14C/299/2015 dňa 29. júna 2015), teda v čase, keď boli disciplinárne obvinenej dňa 21. septembra 2017 pridelené, každá z nich bola už staršia ako 2 roky.

59. Na základe vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát za preukázané, že disciplinárne obvinená v predmetných konaniach za vytýkané obdobie nevykonala žiaden úkon:

- vo veci sp. zn. 14C/231/2015 odo dňa 21.9.2017 do dňa 28.2.2020 (29 mesiacov),
- vo veci sp. zn. 14C/235/2015 odo dňa 17.1.2018 do dňa 20.7.2020 (29 mesiacov),
- vo veci sp. zn. 14C/253/2015 odo dňa 31.7.2018 do dňa 20.7.2020 (24 mesiacov),
- vo veci sp. zn. 14C/258/2015 odo dňa 7.11.2018 do dňa 28.2.2020 (17 mesiacov),
- vo veci sp. zn. 14C/267/2015 odo dňa 21.9.2017 do dňa 20.7.2020 (34 mesiacov),
- vo veci sp. zn. 14C/299/2015 odo dňa 10.10.2017 do dňa 21.7.2020 (33 mesiacov).

Z takto zisteného skutkového stavu disciplinárny senát preto prijal záver o existencii rozsiahlych prieťahov vo vytýkaných konaniach. Uvedené skutkové zistenia a vznik prieťahov v predmetných konaniach nakoniec nepopierala ani samotná disciplinárne obvinená, ktorá ale odmietla jej zavinenie za ich vznik.

60. Disciplinárne obvinená pri svojej obhajobe tvrdila, že z objektívnych dôvodov nemohla všetky pridelené veci vybaviť bez zbytočných prieťahov ani pri vynaložení zvýšeného úsilia, ktoré počas obdobia

uvedeného pri jednotlivých skutkoch vynakladala, objektívne nebola schopná vybavovať potrebný počet vecí a súčasne vykonávať v doposiaľ nerozhodnutých veciach priebežné úkony. Disciplinárny senát nespochybnil skutočnosť, že disciplinárne obvinená v rozhodnom období vybavovala veľký počet vecí a znižovala počet reštančných vecí. Tak, ako je to už uvedené vyššie, povinnosťou disciplinárne obvinenej sudkyne bolo uprednostniť rozhodovanie vecí starších pred vecami obdobne skutkovo a právne obtiažnymi, ktoré na okresný súd napadli neskôr. Takýto záver prijal disciplinárny senát len v rámci agendy C z dôvodu, že namietané prietahy v konaní disciplinárne obvinenej boli z tejto agendy.

61. Na základe zoznamu rozhodnutých vecí za rok 2018 mal disciplinárny senát za preukázané, že v roku 2018 napadlo disciplinárne obvinenej 37 vecí registra C, z ktorých ešte v tom roku rozhodla 24. Celkovo v roku 2018 rozhodla 141 vecí C registra, pričom ešte 46 z nich boli tie, ktoré napadli na súd v roku 2016 a 2017. V roku 2019 jej napadlo do registra C 29 vecí, pričom ešte v tom roku rozhodla z nich 13. Celkovo v roku 2019 rozhodla 84 vecí registra C, z ktorých bolo ešte 28 vecí takých, ktoré napadli na súd v rokoch 2016 - 2018. Z uvedeného vyplýva, že disciplinárne obvinená minimálne v rokoch 2018 a 2019 rozhodovala vo výraznej miere aj vo veciach registra C, ktoré napadli neskôr ako veci posudzované v tomto disciplinárnom konaní. Disciplinárne obvinená uviedla, že novšie veci, ktoré rozhodovala, boli neodkladné opatrenia, veci, kde boli sťažnosti účastníkov konania a veci, ktoré nezniesli odklad, ako ujma na zdraví a náhrada škody v dôsledku úmrtia v nemocnici.

62. Vzhľadom na veľké množstvo novších vecí, ktoré disciplinárne obvinená rozhodla prednostne pred vecami, v ktorých sa jej vytykajú prietahy v konaní, pristúpil disciplinárny senát k overeniu dôvodnosti ich uprednostnenia pred vecami staršími a k ustáleniu ich skutkovej a právnej podobnosti. Z vecí, ktoré boli predmetom tohto konania, bolo päť vecí o zaplatenie sumy od cca 1000 Eur do 2500 Eur (z toho v štyroch veciach sú navrhovateľmi poskytovatelia spotrebiteľského financovania) a jedna vec sa týkala určenia neplatnosti právnych úkonov. Vo všetkých týchto veciach úkonom, ktorý bolo potrebné disciplinárne obvinenou vykonať, bolo určiť termín pojednávania. Disciplinárny senát dospel k názoru, že žiadna z posudzovaných vecí nebola z dôvodu predmetu konania vecou prednostnou.

63. Zo zoznamu rozhodnutých vecí v oddelení 14C v roku 2018 a 2019 vyplynulo, že veci, ktoré disciplinárne obvinená rozhodovala v tomto období, boli vo veľkej väčšine veci na zaplatenie určitej sumy. Zloženie rozhodnutých vecí, ktoré napadli neskôr ako tie disciplinárnym senátom posudzované, sa tiež nijako nelíši od celkového obrazu a ide tiež vo väčšine o veci na zaplatenie určitej sumy, pričom opakovane šlo tiež o veci poskytovateľov spotrebiteľského financovania, ako to je v posudzovaných prípadoch. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, disciplinárny senát dospel vo veciach uvedených v bodoch 1-5 disciplinárneho návrhu k tomu záveru, že disciplinárne obvinená mala povinnosť uprednostniť veci v bodoch 1-5, ktoré sa týkali zaplatenia určitej sumy pred inými skutkovo a právne obdobnými vecami, ktoré súdu napadli neskôr a v týchto mala prednostne vykonať úkony. Rovnaký názor mal disciplinárny senát aj v súvislosti s bodom 6 návrhu, ktorý sa síce týkal návrhu na určenie neplatnosti právnych úkonov, ktorý nemožno zaradiť medzi bežný predmet sporu ako v ostatných bodoch návrhu a nepochybne ide aj o právne zložitejšiu vec. Aj v tomto prípade však mal disciplinárny senát za preukázané, že išlo o právne a skutkovo obdobnú vec ako pri novších uprednostnených veciach, keď šlo o žalobu spotrebiteľa proti spoločnosti poskytujúcej úvery, pričom žiadal aj o vydanie bezdôvodného obohatenia. Z toho dôvodu aj vec uvedenú v bode 6 návrhu mala disciplinárne obvinená uprednostniť pred inými spotrebiteľskými vecami, ktoré napadli na súd neskôr.

64. Zhrňujúc vyššie uvedené disciplinárny senát uzavrel, že disciplinárne obvinená vo veciach, ktoré boli predmetom disciplinárneho návrhu, svojím zavinením spôsobila prietahy v konaní, keď nesprávne pristúpila k vyhodnoteniu kolízie povinností a uprednostnila na rozhodnutie a vykonanie úkonov vecí, ktoré nemožno považovať za prednostné, ale boli skutkovo a právne obdobné s posudzovanými vecami, ktoré na okresný súd napadli skôr. Týmto svojím konaním porušila povinnosť podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch vo forme vedomej nedbanlivosti, keď vedela, že môže spôsobom uvedeným v zákone o sudcoch porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

65. Uvedený záver disciplinárneho senátu nemôže zvrátiť ani argumentácia disciplinárne obvinenej, že podľa nej nie je splnená zákonná podmienka zavinenia z nedbanlivosti, keďže si splnila svoju povinnosť upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch. Podľa názoru disciplinárne obvinenej sa už s primeraným dôvodom (z primeraného dôvodu) mohla spoliehať, že porušenie alebo ohrozenie, ktoré je podmienkou nedbanlivostného konania, nespôsobí. Hoci disciplinárne obvinená uviedla, že predsedu súdu v súlade s § 30 ods. 4 zákona o sudcoch upozornila, disciplinárny senát mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že v rozhodnom období (od 21. septembra 2017 až do podania disciplinárneho návrhu) disciplinárne obvinená nepodala predsedovi súdu žiadne upozornenie podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch (upozornenie naposledy dala

dňa 5. septembra 2014). Disciplinárne obvinená doručila z rozhodného obdobia jej vyjadrenia k podaným sťažnostiam (č.l. 121 - 126), ale tieto nemožno považovať za upozornenia v zmysle § 30 ods. 4 zákona o sudcoch. V týchto vyjadreniach sudkyňa sice poukazuje na veľký počet spisov a na potrebu postupného vybavovania vecí podľa nápadu, ale nepoukazuje na možný vznik prieťahov v konaní, čo je základným atribútom upozornenia podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch. Tieto vyjadrenia nie sú aktívnym úkonom zo strany disciplinárne obvinenej voči predsedovi súdu, ale sú len jej reakciou na sťažnosť v konaní. Vzhľadom na uvedené nemohol disciplinárny senát zobrať do úvahy skutočnosť, že by disciplinárne obvinená upozorňovala predsedu súdu na možný vznik prieťahov v konaní a nemohol ani posúdiť, či by podané upozornenie vzhľadom na okolnosti daného prípadu mohlo mať vplyv na posúdenie zavinenia disciplinárne obvinenej.

VI. Disciplinárne opatrenie

66. Keďže disciplinárny súd mal za preukázané, že disciplinárne obvinená sa protiprávneho konania (disciplinárneho previnenia) dopustila, musel následne rozhodnúť o sankcii - disciplinárnom opatrení. Pri rozhodovaní o sankcii prihliadal disciplinárny senát najmä na ustanovenie § 117 ods. 6 zákona o sudcoch, podľa ktorého „Disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliada najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia.“

67. Odkazujúc na vyššie uvedené kritériá, disciplinárny senát musel v prvom rade prihliadať na rozsah a povahu porušenej povinnosti, pričom v súlade so zásadou individualizácie sankcie skúmal povahu vecí, v ktorých sa disciplinárne obvinená sudkyňa protiprávneho konania dopustila.

68. Hoci disciplinárny senát dospel k názoru, že disciplinárne obvinená svojím zavinením spôsobila v šiestich veciach výrazné prieťahy (17 - 34 mesiacov), čo možno kvalifikovať ako väčší rozsah porušenia povinnosti konať plynulo bez zbytočných prieťahov, pri ukladaní sankcie zohľadnil aj skutočnosť, že (i) disciplinárne obvinenej bolo dňa 21. septembra 2017 pridelené naraz veľké množstvo reštančných vecí, ktoré priebežne musela vybavovať, (ii) iné reštančné veci, ktoré boli prednostné z dôvodu predmetu konania vybavila prednostne, (iii) v priebehu rozhodného obdobia výrazne znížila počet reštančných vecí v jej oddelení, ako aj (iv) skutočnosť, že disciplinárne obvinená doteraz nebola právoplatne disciplinárne potrestaná. Vzhľadom na uvedené disciplinárny senát dospel k názoru, že napomenutie, ako najmiernejšia forma disciplinárneho opatrenia, splní voči disciplinárne obvinenej svoj účel.

VII. Záver

69. Podľa § 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 434/2021 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov disciplinárneho konania, je disciplinárne obvinený, ktorý bol právoplatne uznaný za vinného, povinný zaplatiť trovy disciplinárneho konania vo výške 120 eur.

70. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 5:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.